

Sygn. akt II Cz 208 /15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie - SO Piotr Starosta

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2015 roku w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku

H. B. (wierzyciela)

przeciwko

W. G. (dłużniczce)

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia W. G. (dłużniczki) na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 27 listopada 2014r. w sprawie o sygn. I Co 1767 / 14

postanawia:

1/ zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zmienić postanowienie Komornika Sądowego A. Z. działającego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu z dnia 24 czerwca 2014r. w sprawie KM 989/11 poprzez obniżenie opłaty stosunkowej ustalonej w punkcie 2 (drugim) tego postanowienia z kwoty 2 338,50 zł do kwoty 533 zł (pięćset trzydzieści trzy), a w konsekwencji obniżyć ogólną sumę kosztów postępowania egzekucyjnego z kwoty 3 824,12 zł do kwoty 2 018,53 zł (dwa tysiące osiemnaście i 53/100);

2/ oddalić skargę dłużniczki i oddalić jej zażalenie w pozostałej części.

II Cz 208 / 15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 listopada 2014r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu oddalił skargę dłużniczki W. G. na czynność Komornika Sądowego A. Z. działającego przy tym Sądzie pojętą w sprawie KM 989/11, a polegającą na wydaniu postanowienia z dnia 24 czerwca 2014r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy uznał, że obciążenie dłużniczki kosztami postępowania egzekucyjnego było uzasadnione, a i wysokość tych kosztów ustalona przez Komornika Sądowego, w tym opłaty stosunkowej była prawidłowa (szerzej uzasadnienie postanowienia – k.22 i 23).

Z treści zażalenia dłużniczki W. G. wnosić należy, że domagała się uchylecia postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Skarżąca zarzuciła Sądowi brak wnikliwego rozpoznania jej zarzutów podniesionych w skardze. Ustalona przez Komornika Sądowego opłata stosunkowa w wysokości 5% w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego pozostaje w rażącej dysproporcji do nakładu jego pracy, tym bardziej, że dłużniczka została obciążona wszystkimi kosztami egzekucji (zażalenie – k.27 i 28).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki znajduje częściowe uzasadnienie, choć zarzuty w nim podniesione są mało precyzyjne. Pozwalają jednak przyjąć, że dłużniczka nie zgadza się w zasadzie z wysokością opłaty stosunkowej ustalonej przez Komornika Sądowego w postanowieniu z dnia 24 czerwca 2014r. w sprawie KM 989/11, jako zbyt wysokiej, i nie kwestionuje ani zasadności pobrania, ani wysokości pozostałych kosztów ujętych postanowieniu.

W sprawie egzekucyjnej doszło do jej umorzenia na wniosek wierzyciela (okoliczność niesporna). W takiej sytuacji Komornik ma prawo do naliczenia i pobrania opłaty stosunkowej w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania (jak stanowi art.49 ust.2 ustawy z dnia 29.08.1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. 231 z 2011r. poz.1376 ze zm.). Pamiętać jednak należy, że zarówno pojęcie wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, czy wartości egzekwowanego świadczenia (z ust.1 art.49 w/w ustawy) są w istocie tożsame. Obejmują jedynie świadczenie główne, odsetki oraz koszty i inne należności podlegające egzekucji, jednak z wyłączeniem kosztów toczącego się postępowania egzekucyjnego oraz kosztów zastępstwa przez adwokata lub radcę prawnego w tym postępowaniu (jak stanowi art.46 ust.1 i 2 w/w ustawy). To oznacza, że w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego i to bez względu na jego przyczynę (a więc także na wniosek wierzyciela) Komornik ma prawo ustalić opłatę stosunkową maksymalnie w wysokości 5% kwoty pozostałej do wyegzekwowania, a obejmującej należność główną, odsetki i koszty procesu, w którym uzyskano tytuł wykonawczy i nie może doliczyć do tej kwoty swoich kosztów (wydatków i opłaty stosunkowej) oraz kosztów pełnomocnika, z pomocy którego wierzyciel korzystał w postępowaniu egzekucyjnym.

Powracając na grunt sprawy wskazać należy, że w zawiadomieniu dłużniczki o wszczęciu egzekucji z dnia 14 marca 2011r. Komornik określił należność główną na kwotę 8 238,02 zł, odsetki w wysokości 902,90 zł oraz koszty procesu na 1517 zł, a więc łącznie egzekwowana należność wyniosła 10 657,92 zł, a po zaokrągleniu zgodnie z art.46 ust.3 w/w ustawy wyniosła 10 660 zł. Analiza akt egzekucyjnych KM 989/11 prowadzi do wniosku, że udało się wyegzekwować jedynie niewielkie sumy na poczet spłaty długu, przez co umorzenie egzekucji na wniosek wierzyciela dotyczyło prawie całej egzekwowanej należności. W tych okolicznościach 5 % opłata stosunkowa od świadczenia pozostałego do wyegzekwowania wynieść powinna jedynie 533 zł a nie 2 338,50 zł, jak określił Komornik Sądowy w zaskarżonym postanowieniu z dnia 24 czerwca 2014r. (por. akta KM 989/11 – k.222). Dodatkowa nieprawidłowość w działaniu Komornika polegała na wyliczeniu tej opłaty w wysokości aż 15 % egzekwowanego świadczenia – na podstawie art.49 ust.1 w/w ustawy, do czego nie było żadnych podstaw.

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zmienił postanowienie Komornika Sądowego A. Z. działającego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu z dnia 24 czerwca 2014r. w sprawie KM 989/11 poprzez obniżenie opłaty stosunkowej ustalonej w punkcie 2 (drugim) tego postanowienia z kwoty 2 338,50 zł do kwoty 533 zł (pięćset trzydzieści trzy), a w konsekwencji obniżył ogólną sumę kosztów postępowania egzekucyjnego z kwoty 3 824,12 zł do kwoty 2 018,53zł.

Dłużniczka w zażaleniu nie wskazała, do jakiej kwoty – jej zdaniem – powinno nastąpić obniżenie opłaty stosunkowej, dlatego też Sąd odwoławczy oddalił jej zażalenie w pozostałej części, jako nieuzasadnione, gdyby oczekiwała większej zmiany. O dokonanej zmianie zaskarżonego orzeczenia i o oddaleniu zażalenia w pozostałej części Sąd odwoławczy orzekł na podstawie art.386 § 1 kpc oraz art.385 kpc w związku z art.397§ 2 i art.13 § 2 kpc.